परिनिधाय ॥१३॥ परिनिधानं परिश्रितां श्रूयते न निखननम् स वै पर्येव निदधाति (१. ४. ३. १) । सं° यस्मिन्धिष्ण्ये यावत्य इष्टका उपहितास्तस्मिन् तावतीः परिश्रित उपदधाति परितो भूमावेव स्थापयति । पुरीषं च तूष्णीम् ॥१४॥ पुरीषनिवापमन्त्रो मा भूदिति तूष्णीमित्युक्तम् । प्राकृतानुवृत्त्यर्थमाह ·

अनुदेशाद्या पुरोडाशस्विष्टकृतोऽभिषेचनीयवत् ॥१५॥ एष वोऽमी राजेत्यस्य वचनसामर्थ्यात् विलिङ्गस्यापि प्रयोगो भवति (१. ४. ३. १६) । सं° अनुदेशादि सदोद्वारं पूर्वेणेत्येतस्मादारभ्य (८. ६. २३) आ पुरो°ष्टकृतः अभि°वदिति राजसूयस्यान्तर्गताभिषेचनीयसोमस्येव कर्म भवति । अग्नियोजनं प्रातरनुवाकमुपाकरिष्यन्परिधीनालम्भ्य यथापूर्वमग्निं युनज्मीति (१८. ५१-५३) प्रत्यृचम् ॥१६॥ सं° य°र्वमुपधानक्रमेण परिधीनाल[म्]भ्याग्नियोजनं कर्तव्यम् · किं कुर्वन् प्रात°ष्यन् ।

आग्निमारुतस्तोत्रपुरस्ताद्विमोचनं[1] परिधिषंध्योर्दिवो मूर्धेति (१८. ५४) प्रत्यृचम् ॥१७॥ आग्नि°स्तोत्रस्य पुरस्तादग्निमोचनम् परिधिषंध्यालम्भनं कृत्वा । सं° आग्निमारुतं यज्ञायज्ञीयम् । प्रायणीयेऽतिरात्रे युक्तोदयनीये विमोकमेके ॥१८॥ एके अहरहर्युञ्जन्ति च विमुञ्चन्ति च[2] । अधरसमिष्टयजुरन्तऽइष्टो यज्ञ इति (१८. ५६-५७) प्रत्यृचमपरे ॥१९॥ समिष्टयजुषी जुहोति । पशुपुरोडाशमन्वनूबन्ध्यस्य देविकाहवीꣳषि निर्वपति यज्ञप्रैषाणि ॥२०॥ अनूबन्ध्यपशु°शमनु । तानीदानीमाह · अनुमतिराकासिनीवालीकुह्वभ्यश्चरवो धात्रो द्वादशकपालः सर्वहुतः ॥२१॥ कर्तव्यः । हृदयशूलान्ते स्रुवाहुतीर्जुहोति यदाकूतादिति (१८. ५८-६५) प्रत्यृचमष्टौ ॥२२॥ अनूबन्ध्याहृदयशूलान्ते । चित्रोऽसीति चित्यनाम कृत्वोपतिष्ठते येऽअग्नय इति (१८. ६७) ॥२३॥ तमेव चित्यम् ।

पयस्या मैत्रावरुणी तूपरमिथुनदक्षिणोदवसानीयान्ते ॥२४॥ उदवसानीयान्तग्रहणम् मा भूदुपस्थानान्ते · पयस्यायाश्च तूपरौ छागौ मिथुनार्हौ दक्षिणा ।

वर्षत्यसरणमतः ॥२५॥ अग्निचिद्वर्षति न धावेदिति वचनात् । सं° असरणमगमनं भवति । पद्यभोजनम् ॥२६॥ सं° पक्षिणो मांसमग्निचित्[3] नाश्नीयात् (१०. १. ४. १३) । सवर्णोपायी ॥२७॥ सवर्णशब्देन द्विजात्यभिधानम्

---

१) Thus १. ३. M. K. R. See १७. ३. १७. २) See १. ४. ४. १५. ३) °चितो Cod.